

Giriş

Duygularını ve düşüncelerini başkalarına iletebilmenin, okuduğunu anlayıp anlatabilmenin, dahası **doğru** düşünebilmenin yolu anadilini **doğru** kullanabilmekten geçer. Anadilini doğru kullanabilmek için de anadile ilişkin kimi temel bilgilerin edinilmiş olması gerekir. Kuşkusuz, anadili bilincinin de...

Oysa ülkemizde bu konuda bir başıboşluk, bir sorumsuzluk görülmekte. Neredeyse anadilini **doğru** kullanmak değil, **yanlış** kullanmak beceri sayılıyor. Gazeteler, haberlerden düşünce yazılarına dil yanlışlarıyla dolu. Bırakın bilimsel yazıları, konuşma dilinde de yabancı sözcüklerden geçilmiyor. Bir üniversiteyi bitirip alanlarında giderek uzmanlaşanlar bile, ellerine kalemi aldıklarında, iki cümleyi bir araya getiremiyorlar. Hayatımızın ayrılmaz bir parçası durumundaki televizyonlarda boy gösterenlerse, kulak tırmalayan söyleyiş yanlışlarıyla hepsinin üstüne tüy dikeyorlar elbirliğiyle.

Yüzyıllarca önce Aşık Paşa, kapıları kendi öz evlatlarınca Arapça ve Farsçanın saldırısına açılan Türkçenin durumunu şu dizelerle anlatıyordu:

Çün bilesin cümle yol menzillerin
Yirmegil sen Türk ü Tâcık dillerin

Türk diline kimsene bakmaz idi
Türklere hergiz gönül akmaz idi

Türk dahi bilmez idi ol dilleri
İnce yolu ol ulu menzilleri

İşte bu kitap, Türkçeye kimsenin dönüp bakmadığı böylesi bir ortamda Türk dilinin gücünü göstermek, sözlü ve yazılı anlatıma ilişkin temel bilgileri vermek amacıyla yazıldı. Bunun için de öncelikle herkesin yararlanabileceğı bir kaynak kitap olması amaçlandı.

Atilla Özkırmılı
Yedikule, Mayıs 2001